

REGENSEN

REGENSIANERSAMFUNDETS
MEDLEMSBLAD

3die Serie Nr. 32.

Januar 1930.

Jubilæumsfesten den 19. Oktober.

Regensianersamfundets 25-aarige Bestaaen fejredes d. 19. Oktober i Overensstemmelse med det i forrige Nummer af Medlemsbladet meddelte Program, og Festen forløb helt igennem paa en udmærket Maade, de gamle Traditioner værdig.

Middagen paa Angleterre havde samlet ca. 70 gamle Regensianere af alle Aargange i den festlige Louis-Seize Sal; de gamle Regenskammerater fandt hurtig hinanden, og der herskede straks den fornøjeligste Stemning. Man placerede sig tvangfrit om Bordet i Grupper af Samtidige. Formanden, Undervisningsinspektør Bjørneboe, bød velkommen og meddelte, at man vilde holde fast ved den gamle Regel om Madro, da Talerne naturligt kunde henlægges til Soldet paa Regensen. Deraf fulgte dog ikke Tavshed ved Bordet, Snakken gik overordentlig livligt, og med godt Humør begav Deltagerne sig efter Kaffen til Regensen og tog Plads paa Salen om Punchebollerne tilligemed ca. 30 andre gamle Regensianere, der først nu kom til Stede. Lidt efter kom de nulevende Regensianere i samlet Trop fra Fællesspisning i Universitetets Spisestuer i Kommunitetsbygningen med V. P. og Fønss i Spidsen. De kom med straalende Humør, foreningsvis med alle deres Insignier, Huer, Baand, Papnæser o.s.v. og hver Forening syngende sin Slagsang. Det begyndte at knibe med Pladsen, idet der kom ca. 80 af Regensianerne, men selv om der ikke blev Siddeplads til dem alle, vakte det øjensynlig ingen Fortrydelse. Det gode Humør overvandt alle Vanskeligheder.

Det er utvivlsomt et lykkeligt Greb, at Regensianersamfundet altid til sine Fester paa Regensen inviterer de nulevende med, fordi de paa en naturlig Maade har den ungdommelige, smittende Livsglæde, som de afdøde kommer for at opleve noget af paany.

Da alle nu var blevet anbragt i den tætpakkede Sal, lød det: Kongen kommer. Under Hurraraab og Afsyngelse af Kongesangen tog Hans Majestæt Plads og iførte

sig alle sine Regensordener og -Baand med den Bemærkning: »for at de unge, som ikke kender mig, kan se, hvor fin jeg er«. Kongen, der jo nu har gæstet Regensen mange Gange, er nemlig Æresmedlem af alle Foreningerne og bøhmisk Adelsmand af »Pip«.

Formanden satte Soldet og talte for Kongen, som han bød Velkommen og takkede, fordi han gjorde Regensens afdøde Sønner den Ære at ville fejre 25 Aarsfesten sammen med dem. Formanden skildrede Regensianerens Følelser, naar Gaardens Porte aabnede sig for ham, og under hans Ophold derinde: paa Salen, i Gaarden og rundt paa Værelserne. Han fremhævede enkelte af de pudsige Sider af Livet derinde og søgte i raske Træk at karakterisere enkelte af de Regensianere, der paa forskellig Maade havde præget Livet der i deres Tid. Han ønskede, at Kongen i Aftenens Løb maatte faa et levende Indtryk af Regensianernes Følelser over for den gamle Gaard igennem Kærlighedserklæringer, som paa Vers og Prosa vilde strømme den i Møde, og endte sin Tale med et kraftigt besvaret nifoldigt Leve for Regensens Gæst H. M. Kong Kristian den Tiende.

Kongen takkede straks og udtrykte sin Glæde over paany at være paa Regensen, idet han fremhævede det særlige Forhold, der bestod mellem ham og Landets Akademikere. Han havde det Indtryk, at hans Nærværelse ikke plejede at lægge nogen Dæmper paa det regensielle Humør, og han haabede, at det heller ikke skulde blive Tilfældet i Aften. Dette fik Kongen straks bekræftet ved at alle Foreningerne paa Tur stod op: »Gamle« hilser paa Kongen, »Pip« hilser paa Kongen o.s.v., og efter hver Hilsen fulgte de paagældende Foreningers Slagsang.

Provsten holdt derefter Fødselsdagstalen, som man vil finde andetsteds i Bladet.

Og nu fulgte Talerne Slag i Slag. Lektor Bresdorff talte for Regensen.

Klokkeren stud. jur. Torp Andersen udtalte de nulevende Regensianeres Tak til Regensiansersamfundet.

Dr. phil. Ditlef Nielsen talte til og for de unge Regensianere.

Museumsinspektør Andrup talte for Gæsterne, paa hvis Vegne Professor Biilmann takkede.

Derefter fulgte et sælsomt Mellemspil med Taler af en noget anden Karakter, som man vil forstaa af nedenstaaende Referat, der er optegnet af en særlig dertil egnet Referent.

Efter dette Intermezzo talte Kommunalærer Matthæus Henriksen for »the absent friends«; i Særdeleshed Islænderne.

Formanden udbad sig nu Kongens Tilladelse til at udnævne ham til Æresmedlem af Regensiansersamfundet, og Kongen takkede for Udnævnelsen og holdt en lille hjertelig og spøgfuld Tale om sit Forhold til Regensens Foreninger.

Endnu talte bl. a. Højesteretssagfører Oluf Petersen og Viceprovsten.

Indimellem Talerne sang man de gamle Sange og nye, der var skrevet til denne Lejlighed af Lektor Bredsdorff, Pastor Frandsen, Adjunkt Bøiken og en nulevende Regensianer Blinkenberg.

Ved 1 Tiden brød Kongen op fra Soldet. Inden han forlod Gaarden overrakte han Nattevagter Carstensen Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Kort efter opløstes Soldet, og den fornøjelige og begivenhedsrige Fest var til Ende.

Dirigenten (Bjørneboe) gav til Kende, at en lille Sketch vilde løbe af Stablen. En fhv. Pipianer (Dr. J. Fog), med den Pip'ske røde Fez paa sin ganske let graanende Isse, og iført en rød Domino, der diskret dækkede over Skjortebrysts Punche-Pletter, ledede — assisteret af en skingrende Spejderfløjtes Dissonanser — dette lille Intermezzo. Fra et interimistisk Podium, bestaaende af tvende i Hast sammentømrede Ølkasser, anbragt paa Højkant bagved Klaveret, der samtidigt fungerede som Talerstol, meddelte han Forsamlingen, at en Række fremragende forhenværende (maaske snarere: forhenværende fremragende) Regensianere, lige fra de betydeligste til de ganske ubetydelige, var indkaldt til som *Foredragsholdere* at uddybe, udfra de forskelligste Syns- og Standpunkter, det altid aktuelle og brændende Emne: »*Regenslivets aandelige og legemlige Impulser, set i videnskabelig og pseudo-videnskabelig Belysning*«.

Han introducerede Foredragsholderne bl. a. med følgende Bemærkninger:

»En Lørdag Aften med Feststemning og Bægerklang er en rigtig Regensaften. Men den akademiske Ungdom betragter en Aften uden en virkelig »videnskabelig Indsats« som spildt! Denne uudslukkelige videnskabelige Tørst vil vi søge at dæmpe ved denne Forelæsning. Men med vort Kendskab til d'Hrr.'s udprægede Aversion mod at høre Forelæsninger vil denne blive priselig kort, med akademisk Kvarter ikke alene i Begyndelsen, men ogsaa i Slutningen og desuden i Midten. Visse af Foredragsholderne har udtalt deres Ængstelse for at devovere sig ved denne Lejlighed, formentlig af Frygt for derved at sætte noget af deres sociale Prestige paa Spil. Jeg har imidlertid foreholdt dem det umulige heri, alene af den Grund, at de overhovedet ingen social Prestige besidder! Fremdeles har nogle af dem været bange for, at de ligefrem skulde gøre sig til Grin. Men efter at det er forklaret dem, at de umuligt kunde blive mere til Grin end de er i Forvejen, er de blevet ganske beroligede.

Thi: En Regensianer bliver aldrig for gammel til at prostituere sig ved et Regenssold. Han har paa Forhaand sine Kammeraters fuldkomne Tilgivelse for sine Dumheder!»

Forsamlingens umiskendelige Tilslutning til disse Synspunkter gav de ængstelige Foredragsholdere, hvis Betæneligheder nu var som blæst bort, det fornødne Mod til efter Tur at bestige Talerstolen. Iført dels Skjorteærmer, dels rød eller blaa Domino, dels hverken det ene eller det andet, loddede de Spørgsmaalets Dybder paa en Maade, der af de forskelligste Grunde unddrager sig et nøjere Referat — præget som det var af en komplet Mangel paa Forbindelse indbyrdes, isprængt højtbevagede Strejflys gennem det dybsindige Emnes rugende Mørke. Med

en Kombination af Alsidighed og Ensidighed i Problemernes Opstilling henrev de Forsamlingen paa en Maade, der fremkaldte dels den dybeste Stilhed, dels stormende Latterkaskader, der vidnede om: *enten* at Tilhørerne virkelig morede sig kongeligt, *eller* at de i hvert Fald havde sat sig for at bibringe de efterhaanden noget desorienterede Foredragsholdere den Opfattelse, at dette var Tilfældet.

1ste Taler var fhv. Regensianer Dr. Faust (Dr. J. Fog), der iført den dybsindige Tænkers Alderdoms-Skrud gav Udtryk for sin brændende Længsel efter at vende tilbage til den røde Gaard som ung og sorgløs Regensianer, hvilket ogsaa omsider lykkedes ham, takket være en spiritistisk Indsats af »Jerusalems Skomager«s Aand, der svævende hen over Punchebollerne hastigt omskabte ham til en jublende Grønskolling og Regensrus.

2den Taler var fhv. Regensianer Sokrates (Sognepræst Axel Rosendal), der i Skikkelse af »Sokrates' Aand eller en anden« gav Udtryk for den eminente Betydning for Regenslivet af »de smaa Ord« (saasom »og« — »men« — »at« — »thi« osv.). Med en Kombination af gejstlig Værdighed og studentikos Slagfærdighed par excellence hensatte han Tilhørernes Maveskind i de voldsomste rytmiske Latterkrampe.

3die Taler var fhv. Regensianer Darwin (»Fiskedoctoren«, Dr. phil. Harald Blegvad), der veltigere med de regensielle Arveligheds-Problemer paa en saa overlegen og overbegavet Maade, at man tilsidst var ganske klar ogsaa over Betydningen af »Ærternes Oprindelse« for et veldækket Middagsbord.

4de Taler var fhv. Regensianer Diogenes (Kredslæge Axel Buch »hin digre«), der tolkede Oldtidens asketiske Principer paa en Maade, der stod i omvendt Forhold til Kvadratet af hans egne Dimensioner — yderligere belyst gennem en klinisk værdifuld Demonstration af en »Homunculus« som Typen paa en atrofisk Regensianer, hvis daglige Livsvaner var indrettet efter det gammeldags Tøndesystem, og hvis naturlige urinøse Produkter med Hensyn til aromatisk Indsats stod fuldt paa Højde med den bedste Regenspunch.

5te Taler var fhv. Regensianer Professor Steinach (Dr. med. Einar Jarløv), der i Chaplin's foryngede Skikkelse og paa et ulasteligt højtysk Tunge-maal à la »Circus-Klovn«, tumlede med Regensens seksuelle Problemer i Fortid, Nutid og Fremtid, diskret hævet op i en stærkt karakteriserende biologisk Sfære, der — om de refereredes — vilde faa selv Tryksværten til at rødme.

Og endelig: 6te og sidste Taler var fhv. Regensianer og fhv. Majestæt Fjerde-Christian (Dr. phil. Ditlef Nielsen), der i fuld forhistorisk og majestætisk Krigsmaling à la »Elverhøj« myndigt besteg Talerstolen (alias: Ølkasserne) og i en af kongelig Værdighed præget Monolog med sin vis à vis og »Sønne-Sønne-Sønne-Søn« Kong Christian X optog en Diskussion om Regenslivets mest vitale Interesser fra det 17de Aarhundrede og indtil vore Dage — hvorpaa til Slut de tvende Majestæter gav hinanden et hjærteligt Haandtryk, der gav Genlyd til den fjerneste Krog i Salen.

Dette dannede en naturlig harmonisk Afslutning paa Foredragsrækkens intensive aandelige Indsats. Den interimistiske Dirigent — for sidste Gang bistaet

af Spejderfløjts Tonestød— gav Udtryk for Forsamlingens uskrømtede Glæde over at se »2 saa store Aander mødes uden smaaligt Hensyn til Tid eller Sted« og proponerede et »Leve for Majestæterne paa Regensen fra Fortid og Nutid«, besvaret af 14 (Christian Nr. 4 + Christian Nr. 10) korte, skarpe, smeldende Hurrah'er, ledsaget af Touche fra det som Orkester fungerende Klaver, der behændigt trakteredes af nuværende Regensianer, stud. jur. Smith.

En Geburtsdagstale.

Af Regensprovst Professor Fabricius.

Deres Majestæt! Højtærede Forsamling!

Fem og tyve Aar er en kort Tid i Regensens Aarbøger; herinde regner man i 100-er, baade naar der er Tale om Institution, Bygning og Lind. Men i et menneskeligt Væsens Liv er 25 Aar en Post, og er ikke »Regensianersamfundet« et levende Væsen? Herinde regner vi altid saadanne »Væsener« til Hunkøn; Universitetet er »alma mater«, Regensen vor Fostermoder og Linden Frøken Lind. »Regensianersamfundet« er i vore Øjne den unge Dame, der har passeret Bach-fischperioden og den grønneste Ungdom. Det er hendes Fødselsdag, vi fejrer i Dag, og det et Vendepunkt i hendes Liv. Efter god gammel Sprogbrug er det jo hendes Indtræden i Myndighedsalderen.

Hendes Ungdom er gaaet blidt og smertefrit hen, hun har deltaget i et passende Antal Regensballer og Regenssold og har paa Lørdagsaftener her paa Salen sysselsat sig med »Kortenspil og Tærningkast«. Hun har som Følge heraf gennemgaaet en dertil svarende Række Forlovelser og, efter at have forsøgt sig baade inden for det theologiske og det juridiske Fakultet, har hun nu knyttet en sikkert meget stabil Forbindelse med det, som hun aabenbart fandt særligt tillidsvækkende, det filosofiske. Men hun har ogsaa fundet Tid til at beskæftige sig med andet. Det er næppe uden Forbindelse med hendes ungdommelige og kvindelige Sind, at hun har interesseret sig for at smykke denne Sal med et Billede af den glædeste af alle danske Konger, vort Kongehus' Stamfader Frederik II; at hun herinde har ophængt en Række Billeder af fortjente Provster og Viceprovster, og at hun har fundet det fornødent at pynte paa den til enhver Tid fungerende Regensprovsts bramfri sorte Tøj. Den Regenshistorie og den Regensens Personalhistorie gennem 25 Aar, som hun lovede, foreligger desuden. Alt dette hører ind under det Løfte, hun ved sin Daab aflagde om at »værne om Regensens Minder«, og af de andre Løfteparagraffer i sit Program fra den Gang har hun opfyldt næsten alle. Hun har nemlig ogsaa tænkt paa Nutiden. Jul. Lassens Mindelegat for Udflyttere viser hendes varme Omsorg for de nulevende Regensianere, hun har taget sig af syge Regensianere; ja selv uden for Regensens Ramme har hun virket for Studenterne, som da den nye Studentergaard paa Tagensvej blev bygget. Lægger man dertil det Regensblad, hun har skabt, maa det siges, at hun hidtil har opfyldt sit Løfte at blive et Bindeled »mellem forhenværende Regensianere« og mellem dem og

den nuværende Regens. En glad ung Kvinde med Hjerte i Livet! Et prægtigt »Væsen«, hvis Væsen er Trofasthed! Hun er derfor med Rette populær.

Vi er samlede for at fejre et Minde og ønske Lykke for Fremtiden. Fristende er det da at drage nogle Linjer ud i denne.

»Regensianersamfundet« har hidtil for en stor Del beskæftiget sig med Fortiden. Det ligger saa nær, da det jo netop er Ungdomsindtrykkene her indefra, som binder det sammen. Men det maa være selv en Historiker tilladt at sige, at det ikke er nok at sysle med Fortiden, men at Livet har sine Krav.

Hvilke Fremtidsopgaver har »Regensianersamfundet« at løse? Jeg forlader her Geburtsdagstalens Form og fremsætter ublu mine Ønsker. Jeg vil pege paa en stor Opgave; kan Regensianersamfundet ikke løse den med egne Kræfter, kan det i hvert Fald tage Initiativet til, at den tages op.

Naar vi ser paa de Fremskridt, Regensen har gjort i de sidste 25 Aar, er der indført snart sagt alle de Forbedringer, som et Kollegium kan faa, der nu en Gang er anbragt midt i en gammel By med snævre Gader. Men i Ordet »By« ligger ogsaa, hvad der endnu fattes. Naar en ikke helt lille Kreds er nødt til at leve herinde i Sommermaanederne og Juleferien fordi de ikke har noget Hjem paa Landet, har de her et Minus i Forhold til deres Kammerater. Hvad vilde vi ikke give for at have et Sommerhjem, et Slags Regensanneks, der ogsaa kunde bruges som Rekonvalescenthjem i Semestrene for de ikke faa, der trænger til et Sted til at komme til Kræfter efter Sygdom. De Pengemidler, som kræves hertil, er ikke overvældende, men de maa skaffes ad privat Vej. »Regensianersamfundet« kunde give Impulser til en saadan virkelig »ny Regens«, og lægge endnu en Merite til sine mange foregaaende.

Men det er ikke min Mening, at vore Ønsker for Regensianersamfundets fremtidige Virksomhed alene skulde være materielle. Maaske er de ikke en Gang Hovedsagen. Der klages ofte over alt for ringe Tilgang fra Udflytternes Side til Regensianersamfundet. Heri kan Regensen indstemme; thi den ser saaledes paa det, at »Regensianersamfundet«s Virksomhed ligger lige i Fortsættelsen af dens egen.

»Regensianersamfundet« er stiftet ud fra en idealistisk Tankegang. Ikke for at sidde og sysle med Ungdomsminder men for at bygge videre paa, hvad der er grundlagt paa Regensen. Herinde skal man lære at give og tage, herinde skal der findes Nøgler til at aabne mange Laase, eller som det hedder i Havamal:

Ung var jeg fordom,
jeg for alene,
da gik jeg vild af Vejen;
da en anden jeg traf,
tyktes jeg mig rig;
Mænd er Mænds Gammen.

Det, som kan læres herinde, er med et stort og smukt Ord Ridderlighed, Respekt for Personligheder uden Hensyn til Klasse og Anskuelser. Det var den, som dikterede det politiske Forhold mellem en Hørup og Hørring, der aldrig glemte,

at de havde noget til fælles. Her gælder den gamle Hirdlov, at ingen har Ret til at klage over at være saaret, hvis det er sket uden Vidende og Vilje.

Men Personligheden staar ikke i høj Kurs uden for Regensens Mure. Der spørges der om, hvilket Parti og hvilken Klasse man er indrullet i. »Regensianersamfundet« har sin Mission ved at værne om det, der er grundet paa Regensen, og ved Eksemplets Magt virke langt ud over sin Kreds til Almenbedste.

En dansk Historiker endte sit Hovedværk med Ordene: »Et stort Dagsværk laa for Christian den Tredje«. Ogsaa for det 25aarige »Regensianersamfund« ligger der et Dagsværk, baade overfor en snævrere Kreds og — i Beskedenhed — overfor Samfundet. »Min skønne, unge Dame«, er de eneste Ord, som Trubaduren hos Henrik Hertz alene kan finde for at udtrykke sine Følelser over for hende, han har kær. Maatte vor skønne, unge Kvinde i Fremtiden vise sig initiativrig, lydhør og varm som hidtil, saa at hun, naar vi om nye 25 Aar samles til hendes Fødselsdag, kan se tilbage paa et Dagsværk, der er Morgenarbejdet ligt.

Gamle Regensianere.

Professor, Dr. med. Albert Friis (Klokker Nr. 24), død 31. Jan. 1929.

Dommer A. W. Hornemann, Nykøbing M. (Klokker Nr. 33), død 2. Nov. 1929.

Brandfuldmægtig, Ingeniør J. K. Bjerregaard, Frederiksberg, udnævnt til Brandinspektør i Esbjerg August 1929.

Sognepræst H. H. Ebbesen, Vigerslev, død 8. Maj 1929.

Dommer J. P. Rosenmeier, Neksø, Dommer i Hobro fra 1. Oktober 1929.

Sognepræst M. Bjørnskov Pedersen til Østbirk og Yding, Afsked 31. December 1929.

Pianist, cand. polit. Alexis Jonsson, Kjøbenhavn, er paany valgt til Formand for Kbhvns. Orkesterforening.

Cand. mag. A. Erlang, Kbhvns Telefon-Aktieselskab, død 3. Febr. 1929.

Landsdommer Petrus Bülow, udnævnt til Højesteretsdommer 21. Nov. 1928; Næstformand i Den faste Voldgiftsret Nov. 1929.

Adjunkt, Dr. phil. Vilh. Lorenzen, Lektor ved Metropolitanskolen fra 1. November 1929.

Læge Niels Deigaard, Kirkehelsinge, prakt. i Kjøbenhavn.

Departementschef i Justitsmin. A. Svendsen, udnævnt til K. af Dbg. Sept. 1929.

Ekspeditionssekretær E. O. Frøling, Kjøbenhavns Magistrat, udnævnt til Kontorchef 1. Sept. 1928.

Direktør, Ingeniør Oscar Schultz, død 25. Febr. 1929.

Sognepræst Bent Lindhard, forflyttet til Haraldsted ved Ringsted 22. Okt. 1928.

Museumsinspektør Otto Andrup, Frederiksborg, Kommitteret ved de danske Kongers kronologiske Samling paa Rosenborg 1929.

- Amtsfuldmægtig C. F. Andersen, adm. Direktør for Frederiksborg Amts Spare- og Laanekasse i Hillerød 1929.
- Kontorchef i Justitsmin. Th. Frølund udnævnt til Dommer i Østre Landsret 19. Dec. 1928.
- Sognepræst Niels Peter Alsboe, Højrup, udnævnt til Provst for Faxe, Bjeverskov og Stevns Herreders Provsti 25. Jan. 1929.
- Adjunkt Hartvig Frisch, MF., Lektor ved Metropolitanskolen fra 1. Nov. 1929.
- Læge J. P. Hjortved, prakt. i Bording.
- Kontorchef A. Axelsen Drejer, Redaktør af Brugsforenings-Bladet og Sekretær i Andelsudvalget i København 1928.
- Pastor Svend Hauge, resid. Kapellan ved Godthaabs Kirke paa Frederiksberg 20. Marts 1929.
- Læge J. E. Gløet, prakt. i Silkeborg.
- Dr. phil. Richard Ege, Professor i Biokemi ved Universitetet 1928
- Læge Carl Viggo Gøtzsche, Ringsted, Overlæge i Hæren 1928.
- Dr. med. Bjovulf Wimtrup, Prosektor ved Bispebjerg Hospital 1929.
- Dr. med. Johs. Frandsen, Formand for Sundhedsstyrelsen 1. Dec. 1928.
- Sagfører Jens Peter Holmboe Langdal, Aalborg, Bestalling som Landsretssagfører 9. Marts 1929.
- Sekretær i Indenrigsmin. Peter Karl Winther, udnævnt til Fuldmægtig i Socialministeriet 23. Nov. 1929.
- Læge B. Elmenhoff Nielsen, prakt. i Vester Skjerninge paa Fyen.
- Øjenlæge Hans Ulrik Møller Dr. med. (Untersuchungen über das Dunkel-sehen) 7. Marts 1929.
- Sekretær, cand. polit. Svend Nielsen, Forretningsfører for Arbejdernes Andels-Boligforening 1928.
- Læge Viggo Eskelund er rejst til Siam som prakt. Læge Nov. 1929.
- Adjunkt Aage Schousgaard, Lektor ved Lycée Clemenceau i Nantes fra 1. Oktober 1929.
- Cand. mag. Peter Skautrup, Docent i Dansk ved Universitetet i Aarhus 1928.
- Ingeniør Stig Veibel, Dr. phil. (Studier over Nitreringsprocessen) 18. April 1929.
- Adjunkt, Dr. phil. Ernst Frandsen, Docent ved Universitetet i Aarhus 1. September 1929.

M.

Regensianersamfundet har i Sommeren 1929 mistet et af sine gamle Medlemmer, fhv. Kredslæge Arctander. Deltagerne i Spilleaftenerne paa Regensen vil mindes ham, naar han som den trofasteste af de trofaste indfandt sig paa Salen og tog Plads ved »de Gamles Bord«, og naar han ved Kaffen udfoldede sin i Betragtning af hans høje Alder, han fyldte 80 Aar i Sommer, hartad utrolige Vivacitet. Han elskede at fortælle Historier, vistnok navnlig Jagthistorier, og fandt villigt Øre hos en langt yngre Medspiller, der med Fanatisme dyrker den samme

ædle Sport. Og han elskede at genopfriske Minder fra Studentersangforeningen, hvor han sikkert maa have været et begejstret Medlem.

For alle Deltagerne i Spilleaftenerne og for alle tilstedeværende f. Eks. ved Samfundets Generalforsamlinger var det en Glæde at møde hans brede Jovialitet og hans ukuelige gode Humør.

Som vi savnede ham Lørdag d. 19. Oktober, vil vi savne ham, naar vi Maaned efter Maaned mødes paa Regensens Festsal.

Otto Bjørneboe.

Gamle Regensianeres Fest i Aalborg.

I Ålborg og omegn findes et betydeligt antal gamle Regensianere (af Kate-dralskolens lærere er fx. ikke mindre end 9 Regensianere). Det er således ikke særlig mærkeligt at tanken om at samle dem til en fest kunde opstå. Det eneste mærkelige var, at den blev udført.

En nys »afdød«, cand. jur. Fonager, var den der satte tanken i skub. Han allierede sig med en af de mest trofaste sønner af gården, landsretssagfører, exklokke J. P. Langdal, som svor at nu skulde det være. De to supplerede sig med læge Jørgen Dahl og undertegnede, og der udsendtes c. 70 indbydelser til Ålborg med opland (o: til Hobro, Skagen og Thisted). Vi havde den glæde at modtage 30 anmeldelser, somme ledsagede af glædesudbrud. Lørdag d. 9. november samledes vi så i »Kilden«, hvor dagsordenen lød som følger (dog på Fransk):

1. Skildpaddebouillon à la Trekroner. Sherry.
2. Foreller à l'Admiralité. Sauternes.
3. Dyreryg à la V. P. Bourgogne.
4. Forskellig Is à la Regens. Madeira.
5. Portnerkaffe med Likører.
6. Punch.
7. Eventuelt.

Forinden punkt 1. forsynedes deltagerne, der var i alderen fra 25—66 år, med foreningsbåndene (i dagens anledning var oprettet en ny forening, »Nitterne« eller »De Blegrøde«, bestående af de upolitiske). Af foreningerne var naturligvis »Gamle« og »Pip« af historiske grunde stærkest repræsenterede.

Allerede under punkt 2 kom sangbøgerne i brug, og efterhånden som forenin-gerne drak hinanden til, gjordes dirigentklokke fornøden. Efter at »Skål, velkommen, kammerat« var afsunget, blev der lejlighed til at hylde forfatteren, lektor Si-

monsen, på det voldsomste. Han var en af de tre der repræsenterede Ussings provstetid. Under kaffen steg stemningen kraftigt, så at soldet hade en virkelig lighed med gamle dage. Dem hade vi også tidligere mindedes ved strax at af-sende hyldesttelegram til Regensen, som hensynsfuldt holdt sit rusgilde samme aften. Der indløb senere svar.

At nævne talernes antal og indhold er uoverkommeligt og ugørligt. De var af udpræget regensielt tilsnit, men påhørtes ikke alle med den fornødne opmærksomhed, hvad der jo heller ikke var meningen. Blot skal antydes at komitéens formand, Langdal, talte for Regensen og Jørgen Dahl, delvis på vers, for Linden, hvis søster, et laurbærtræ i bordenes midte, for denne aften repræsenterede hende.

De mest udholdende samledes under Eventuelt til smørrebrød m. v., og der var den hyggeligste stemning over disse sidste timer af festen. Det bedste ved denne fest var at se, at uanset alder og rang var alle endnu i hjertet regensianere, og der var almindelig glæde over at mødes under regensielle former endnu en gang.

Der lød kraftige opfordringer til at gentage festen ad åre. Med den stemning der var over festen, og den glæde deltagerne udtrykte, i minde, skulde dette ikke være udelukket.

Den 25. Novbr. 1929.

A. N. B. Fich,
adjunkt, Ålborg.

Regensianersamfundets ordinære Generalforsamling

afholdtes Lørdag den 7. December 1929 Kl. 8 Aften paa Regensens Læsesal.
Til Dirigent valgtes Kontorchef O. Falster.

Formanden, Undervisningsinspektør Bjørneboe, aflagde Beretning om Virksomheden i Tiden siden sidste Generalforsamling i Oktober 1928. Under sin Omtale af de maanedlige Spilleaftener i September—Maj udtalte Formanden nogle smukke Mindeord om den afdøde fhv. Kredslæge Arctander, der havde været en trofast Deltager i disse Aftener, og som i det hele taget havde vundet sig mange Venner blandt Regensianersamfundets Medlemmer. Han gav derefter nogle Oplysninger om Udsendelsen af Medlemsbladet og om Uddelingen af Professor Jul. Lassens Mindelegat. Sluttelig omtalte han det vellykkede Forløb af Jubilæumsfesten den 19. Oktober, der havde samlet c. 100 gamle og c. 80 unge Regensianere.

Et af Dr. phil. H. Blegvad fremsat Forslag om et Mistillidsvotum til Bestyrelsen gav Anledning til en meget livlig Diskussion, der hos Deltagerne i Generalforsamlingen vakte Minder om gamle Regens-Generalforsamlinger. Efter at Dirigenten havde konstateret, at Dr. Blegvads Forslag var vedtaget énstemmigt,

d. v. s. med 1 Stemme mod 0, fremkom Forslag om Afsættelse af Dirigenten, og Kontorchef Falster maatte vige Pladsen for Overretssagfører Giersing.

Kassereren, Højesteretssagfører Oluf Petersen forelagde Regnskabet for 1928, og efter at Dommer J. Finsen paa Revisorernes Vegne havde indstillet det til Godkendelse, blev der givet Decharge for Regnskabet.

Trods det forud vedtagne Mistillidsvotum blev paa Dommer Finsens Forslag den afgaaede Bestyrelse genvalgt med Akklamation. Bestyrelsen bestaar saaledes vedblivende af

Undervisningsinspektør Otto Bjørneboe,

Museumsinspektør O. Andrup,

Læge Chr. Baastrup,

Lektor Kaj Bredsdorff,

Kontorchef Hjalmar V. Elmquist,

Højesteretssagfører Oluf Petersen,

Cand. jur. Carl Sørensen

samt den til enhver Tid fungerende Klokke paa Regensen.

Ogsaa de afgaaede Revisorer,

Dommer J. Finsen og

Underdirektør H. Goldmann,

genvalgtes med Akklamation.

En af Formanden fremsat Tanke om, at Regensianersamfundet skulde skænke Regensen en ny Dirigentklokke, fandt Tilslutning i Forsamlingen.

Efter at sluttelig et af Dr. phil. Blegvad fremsat Forslag om forsøgsvis at henlægge Spilleaftenerne til den første *Fredag* i hver Maaned (i Stedet for som hidtil *Lørdag*) var vedtaget, sluttede Generalforsamlingen.

Saafermt nogen af Deltagerne i Middagen paa Hotel d'Angleterre d. 19. Oktober kunde ønske at erhverve sig et Eksempel af det Billede, som blev taget af »Berlingske Tidende«, bedes Meddelelse derom tilsendt mig i Løbet af 8 Dage. Saafermt et tilstrækkeligt Antal melder sig, skal jeg da foranledige Billederne fremstillet og tilsendt de paagældende. Prisen vil blive Kr. 1,75 + Forsendelsesomkostninger.

K. Müller,
Ejderstedgade 8. Kbh. V.

Regensianersamfundets Regnskab for Aaret 1928.

Indtægt.

Beholdning ifølge Regnskabet for Aaret 1927	1529,58	
Kontingent	892,00	
Renter	44,72	
Summa Indtægt	<u>2466,30</u>	

Udgift.**Generalforsamlingen d. 17. Oktober 1928.**

Regning fra P. à Porta	79,20	
Regning fra Portneren	69,99	
	<u>149,19</u>	
Deltagernes Kontingent	72,00	77,19
Bladet »Regensen«		133,63

Spilleaftenerne.

Betalt i Henhold til Formandens Opgørelse	135,60	
do. do. do.	108,65	
Boghandler Busck for Spillekort etc.	42,00	
do. do.	16,25	
	<u>302,50</u>	
Deltagernes Kontingent	61,75	
do. do.	54,00	186,75

Diverse.

Portoudgifter	8,40	
Summa Udgift	<u>405,97</u>	

Indtægt	2466,30	
Udgift	405,97	
Beholdning til næste Aar	<u>2060,33</u>	

København, den 7. November 1929.

OLUF PETERSEN,

Kasserer.

Udgivet af *Regensianersamfundet*.Redigeret af Prokurist *Kristian Müller*. Ejderstedgade 8, København V.
Telefon Vester 8396.